

לא סוף את השבורים

איך מסייעת המדינה לקורבנות גילוי עריות, התעללות מינית ואונס בבית ומהוצאה לו ■ ביצד מתמודדת מערכת הרווחה עם תקיפה מינית של ילדים ובני נוער, שהשלכותיה נמשכות שנים רבות אחר כך ■ מהי אחוריותם של הרופאים באיתור המקרים ובдиוקן עליהם » **מנחם פרידמן**

פרנסיה? אל תבלבלתי את המוה ותפּסיקי לשקר". ברובות מואהמותה המי תנHALות כך חוו בעצמם בעבר פגיעות מיניות, כאשר הן נקלעות למצבים דומים במשפטתן, הן מגנות על עצם מאצויות ויתוק מונטלי מהתרחש ומשתפות פעולה עם האב באור רוח גלי או סמי.

כשהללו לציורה 16, הרחיגן האב את התעלולתו המינית גם למן אנאיל ווגניל. אחותה הצעירה של ציורה, שפחה פחד מות שמא

(המשך בעמוד הבא)

לוט מינית קשה. ציורה היא בת בכורה במשפחה מהמעמד הבינוי, שבה שלוש בנות. סמוך להולדת אחותה הצעירה, פורה (שם בדיון). ציורה, מורה במקצועה, פנתה לקבל סייעת ריבוי, כשהיא המשפחה לבצע בציורה מעשים מוגנים. בשלב ראשון כפה עליה מן אരאי, כשניסתה להתגונן ממנה, לא בחל האב באמצעות הפעיל נגדה אלימות. נסיוונתיה של ציורה לפנות לא-מה ולהתIRONן על מעשיו של האב וען נו בתשובות מסווג: "או מה את רוצה שיקפה? שאתגרש ממנו ולא תהיה

ק לאחר שבגרה והקימה משפחה משלה, נחשף ציורה המצמוד של צייר בנות. סמוך להולדת אחותה הצעירה, מורה במקצועה, פנתה לקבל סייעת ריבוי, שבגלו התקשתה לкомם שבו לקתה, שבגלו התקשתה לkomם בברוק מימיותה וلتפקיד. כתוצאה מכך, נקלעו היא והמשפחה למשור תפקוד קשה. במוחלך הטיפול, פרסה ציורה רה מערכת יחסים מעוותת ומוזערת עת שקופה עליה אביה במוחלך שנוט יולדותה ונעוריה, ובמרכזו התעלל-

לאסוף את השברים

דרים מעטים וגינליות".

השתקה והסתירה

בקרב החודדים והערבים יש מסקן
כבר של השתקה והוסתרה, שמו^ע
נע אפשרות לנחל מעקב אמין אחד
ההיקף תופעת הפגיעה המיניות בכ-
ל ובטון המשפה בפרט. ירושלים,
שבה נציגות נבדקה של שתי האוכ-
לוסיטות הללו, היא אויל העיר היחידה
בישראל שבתי החולמים שלה הצט-
ברו נתונים העשויים להאיר במקצת
את הפניות האפלות הללו.
עלילה אורה, מנהלת השירות
הסוציאלי בבית החולים שערי צדק
בבירה, מציגה נתונים כמותיים שב'
אמצעותם אפשר ללמידה משוחה על
ההיקף התנועה ועל אופיין של הפגי-
עות המיניות בקרב אוכלוסיות החר-
דים והערבים.

"בעשרה החודשים הראשונים של"

מתבונן יחד איתם בסרטים כחו-
לים, והאב במרקירים רבים מואמן בג'-
ו'. הסוג החטמי'י הוא גילוי עריות,
ויכול לכלול גם את הסוגים האח'-
lich של הפגניות".

דברי פרופ' לב-זילז, "לא בכל פגיעות המיניות מעורבת אלימות. עיתונים, הבעה בפגיעה מינית היא ניצול של ילדים בתחום המשפחה – גישה מינית הנשענת מתוך אהבה חום לאכורה, ללא אלימות, המווררת את הקטיננס מבחינה מיית וורמת להם לפתח נטייה ליפוי, שהופכת לדוח חיים. בשלב י"ר מואה, כאשר נוטש הפווע את קרובן לטובות ילד אחר, והופכת לניטישה לסיבה העיקרית של הטיה אומה, אף יותר מהפגיעה המינית עצמה.

"בדרכ כלל, מתחילה הפגיעה מיניות בליטופים ועייסויים, מש-קקים באמבטיה – הכלול תוך גי-זויים של חום ואemptיה, כביכול.

אין לשלוטנות החוק אפשרות לה-
תערב בפרשה.

"אהבה לבאהר"

פרופ' רחל לב-זיל מלבד מבית הספר לעובודה סוציאלית באוניברסיטה תחת חיפה היא יוא"ר "אמניות", ארגון וולונטרי לטיפול באלימות בחברה ובמשפחה ובגיגיות מיניות. פרופ' לב-זיל, טיפולה בציופורה, אמרת היי רוב הילדים שישיפורו התעללות המינית בהם נחשפים באים ממש פחות מהמעמד הנמוך. זאת, מאחר שאליה חשופים יותר לטיפולים של שירות הרוחה, ושם לעיתים מותגים סיפויוריהם. משפחות מהם עמד הבינווי והגבוה, שבחן יש מקדים של התעללות מינית, עשוות כלל אשר לאן ידן כדי להסתיר או תם. זאת גם הסיבה העיקרית לכך שאין מידעאמין על ההיקף המלא של הבעיות.

"אנחנו מוחאים כיום חמישה ס"ה"
היא נטרנטו: נערות או נערות המנכ'לים התכתבות רומנטית, ובשלב מאוחר יותר מתפתחים להיפגש עם התוקף ומשלימים על כך מחיר יקר. הסוג הרכيعי הוא באמצעות השיפה לפטנוגרפיה, לュיטים ביזמות החוץ. הילך שזכה כזאת מעוררת אותם.

פרופ' רחל לב-זידל

לעתים, פגיעה מינית
נעשית מתוך אהבה וחום
לבארה, ללא אלימות,
ומעוררת את הקטינים מבחינה
מינית. בשלב יותר מאוחר,
כאשר נוטש הפגוע את הקורבן
לטובת יلد אחר, הופכת הנטיישה לסייע
העיקרית של התרבות

(המשך מעמוד קודם)
האב יתעלל גם בה, פיתחה אנו-
רכסיה כדי לשווות לאופה חזות של
ילדה קטנה, ובכך אולי לדוחות או-
תו מעליה. לציפורה התבגר כ' כל
אימיות שששתנה במקלהת, הייתה
אחותה הצעיריה קוראת לאביה ומי-
דועות לו על כך, כדי להבטיח שה-
אב ימשיך להיטפל אל ציפורה ולא
יוציאו אותה מה

בגיל הראשון התחלת צייפה לעז בוד לפונסטה ורכשה מכספה ארון קיר וסכך. באמצעות הארון הייתה חוסמת את דלת חדרה לפני האב, ובתגובה ניסחה אביה לזכוח אותה. אחרי שהתגיים צייפה לצה"ל, גירש אותה אביה מהבית. היא אינה יודעת אם אחרי שעזבה את הבית התעלל אביה גם באחיזותיה.

שכחיה ציפורה את בר-זווהה,
שהיה לימים בעלה, פנו אליו הר-
רייה וסיפרו לו שהיא סובלת מהחיזות
ומי איננה מאוזנת. זאת, כדי להת-
מודד עם האפשרות שתסתפר לו מה
יורב ניליב בחיבת מושעhaber

ציפורה לא ניתה את קש
רי המשפה עם הוריה, ואך שלחה
אליהם מפעם לפעם את בנותיה -
עד לשבל שבו והתרבר לה שגם לע'
בר בנותיה שלוח אביה דיים, מה
שגרם לאחת מהן לפתח אנורק-
סיה.

לפי החוק הקיימים, הייתה יכו לה ציפורה להגיש תלונה במשטרת עד גיל 28 – 10 שנים לאחר שחש לאו לה 18 – אלול מאחר שהחשה את סיפורה בגיל יותר מבוגר,

עליה אורן

באשר סיים הרופא את בדיקת הילדה והודיע לאם שקרום הבתולין לא נפגע, היא פרצה בצחוק שמחה וביקשה לקבל לידיה אישור רפואי בכתב, כדי שתוכל להציגו בעתיד, בשתגיע הילדה לפרקה, כדי לא לפגוע בסיכון להינשא

בית החולים בחשד שבמהלך שהותה בגן הילדים תקף אותה מין אדם מבוגר. הילדה הגיעה לחדר המין בלווית אמה, שהעתונינה הגורמת לפציעה ולהגעתה לחדר מין, שם מתגלגה סיפורה. אם תען אישת כזו להתלונן, היא תmits בכך חופה על המשפחחה, ותהייה לה בעיה לחזר למשפחתה – מה שמסביר את מיושט התלונות. במגרע העברי, רוב התקיפות המיניות מתבצעות בין כותלי הבית, וכמעט אין התקיפות מודרמןות של נשים או ילדות ברוחבו".

פונטה ילה בת 5 לחדר המין של אונן מביאה לדוגמה מקרה, שבו פונטה ילה בת 5 לחדר המין של

(המשך בעמוד הבא)

איור: גיא מورد

ילדים מוגבלים - מטרה לתקיפה

בארץ יש מחותור חמור במרכזי טיפול בנפגעים תקיפה מינית, בעיקר במקרים פוטו-טריאומטיים. במקרים הקיימים יש תור של יותר משנה לקבלה לטיפול.

בין 30% ל-44% מהילדים המגיעים לטיפול בעקבות פגיעות מיניות הם ילדים הסובלים מוגבלות. מדובר בילדים חלשים, לעיי חיים בעלי פיגור שכלי קל או הפרעות בלימודים, המערערות את בטחונם העצמי ופוגעות בתಡת מיתם העצמיות. חלק מהילדים סובלים ממחלה הנפילה או מהפרעות בשמיעה או בראייה, והם תלולים באנשים המתפללים בהם. לעיתים מודיעו בר ילדים הגדלים במוסדות, ולפיכך לא קיבלו במידה מספקת את החום והאהבה החשובים כל כך להפתוחותם התקינה של ילדים. בלבד מיל-העסקים בתחום זה יכול לקרות לכל אחד.

מסיכום נתונים שנאספו במרכזי טיפול בנפגעים תקיפה מינית, במשטרה ובמוסדות אחרים המטופלים בנפגעים תקיפות מיניות מרבית הדנות המערב ובэн גם ישראל, מתברר שאחת משלוש עד ארבע בנות ואחד משיישה עד שבעה בנים היו קורבנות של תקיפות מיניות. מרבbnות הנפגעים בפגיעות מיניות, בין 12% ל-20% נפגעים בתוך המשפחה – מקרים של גילוי עריות. את רוב הפגיעות המיניות בקטינים, כמו גם את רוב מעשי האונס, מוצאים אנשים שהקו רבענות מכיריים ומזהים. בישראל מתגלים בכל שנה כ-5,000 מקרים חדשים של קטינים הנפגעים מתקיפה מינית, אולם נראה שבגלל הפחד, העיסש לא יחוון בוגרים, לדיה של האיני שחי יותר מבוגרת. יש מקרים של צעירים המבקשים להבטיח לחבריהם תם תינשא להם ואונסים אותה כדי נקמה, חלק מפועלות אלימות בני-סרגת סכומי משפחות; גברים הכריזים את עצם על נשותיהם, למורתם סירובם, זאת לנוכח מעמדו המירוחן של בעל בחברה הערבית, שם

לאסוך את השברים

רונית סדגר

**הביקורת לטיפול במרכז
గדל משנה לשנה, בין היתר,
מאחר שאין לנו יכולת להגדיל
את צוות המטפלות. ביום יש
רשימת המתנה
של עשרות נשים, שנאלצות להמתין בין
שנה לשנה וחצי, וזה המון**

מינויים במוסדות נפרדת מהטיפול בכל יתר החולים יש חשיבות עליה לא-צלהת הטיפול הרפואי והנפשי ול-היערכות להמשך הטיפול המשטרתי והמשפטאי. באופן כזה נחסך מקורבנות התיקפה ההכרח להיטלטל כמה פעמיים בנידות לתחנות משטרה ולמסור פעם אחר פעם, לעיתים ארבע פעמיים ויתר, את גrstתם לאירוע, במרומי טיפול אקטוארי מורכבים כל השירותים הדרושים לטיפול יעל איאודע.

המרכז בולפסת, הגודל מבין השיים הפועלים כולם בישראל, קיים משנת 2000. "בשנת 2005 טיפולו ב-256 נפגעים תקיפות מין. ב-2006 טו פלו יותר מ-400 נפגעים, גידול של כ-40%", אומר ד"ר זיגי רוטמןשטיין, מנהל המרכז. "55% מהאוכלוסייה שבאה או מטופלים היא ממחוז המרכז, 17% ממחוז תל-אביב, 14% מדורות הארי רע, 5% ממחוז ירושלים ו-6% ממחוז הצפון, אך שפועל שם המוכן בבי ים, הייחודי של המרכז שלנו הוא שאצלנו יש מענה גם להיבטים של רפואה משפטית, איסוף הראיות ועריכת המקצועית. במרכו יש נציג של המכון לרפואה משפטית, שלמעורבותו בשלבים הראשונים של בירור האירוע יש חשיבות רבה להמשך הטיפול הרפואי.

"אחד ההיבטים היותר מדאיים וביעייתיים המתברורים מהנתונים הכל מותאים הआקטוארים אצלנו הוא שכש-ביזומת מקומית, נמצא בהקמה מר-כ-נוסף לטיפול אקטוארי בפגעי תקיפה מין בבית החולים פוריה בטבריה. המרכז החדש הגיע בקשה לה-ריה. המרכז החדש ביקש מה-ריה רשות זכה להכרה.

הנתתקות. קוראים להם דברים, ואין הם יודעים להגדירם. אחרים מגיעים בגאל דיכאון, קושי ביצירת קשרים, קשיים בתפקיד המיני, קושי להתרכז בוגיעים במימוש הפטוניציאל שלהם. במהלך הטיפול הם אמורים מדווחים על התקיפות המיניות שעברו, או לם לא תמיד הם מקשרים בין הפנייה לעשברו לבין הסיבות שבגלן פנו לטיפול.

"במהלך הטיפול מנסים לח-זק אותם ולהסביר להם שמה שע-ברו אינו נובע מהיותם רעים, שהם לא נעמדו להיכשל בחיבים ולהיות קור-רבנות - ושהקשיים נובעים מהפגיעה עה המינית. יש גם קורבנות שmaguiim לטיפול בגלל פגיעות פיזיות בגופם - פגיעות יינוקולוגיות או גסטרוא-טראולוגיות, שותักษירים הרפואים של הרופאים המטפלים, המבקשים להתתקות אחור שורשי הפגיעה, הם שוחשנים את הסיפורים הקשיים."

ד"ר שני מרכזים

למרות השיכחות הגדולה של פגיעות מין, פועלים בישראל רק שני מרכזים רפואיים במתכונת של חדר מיון מיוחד לטיפול אקטוארי "יעיר-די" בפגיעי מין, עד שבעה ימים מה-פגיעה. המרכז האחד ממוקם בבית החולים ולפדן בחולון והשני בבית החולים בני ציון בחיפה. בימים אלה, ביזומת מקומית, נמצא בהקמה מר-כ-נוסף לטיפול אקטוארי בפגעי תקיפה מין בבית החולים פוריה בטבריה. המרכז החדש הגיע בקשה לה-ריה. המרכז החדש ביקש מה-ריה רשות זוכה להכרה.

בחברה החרדית, וכשהה קורה הן פָרָנות לבית החולים בגלל מצוקות נפ-שיות, רזרות ונזקי שינה - ולא בגין העניין עצמו. אז נשפתת גם ה-תעללות המינית".

אין מימותנות

(המשך מעמוד קודם)
שהשגורםليلיה לא עניין איש מב-ני המשפחה.

שורף קל"

"באוכלוסייה החרדית, בכל הנור-גע לפגיעות מיניות מחווץ לשפ-חה, מדובר לעיתים קרובות בנשים צעירות המבקשות לנוטש את החב-הה החרדית, להזרור בשאלת", מספרת שנמשכו זמן רב בתוך המשפחה. בר-אשר המרכז עוזרת הפסיכולוגיה הק-לינית ד"ר צביה זילגמן, מנחתה הי-חידה לטיפול בפגיעת תקיפות מיניות ביחידת הטראומה של בית החולים. ד"ר זילגמן אמרתה, שאנשים שהיו בילדותם קורבנות של תקיפות מי-ניות נחשפים במהלך חייהם למגוון צומצמות - במנזר החדרי מסך הה-שתקה והסודיות גדול אף זהה שאצל העורבים. רוב מקרי הפגיעה המינית שנותגים נחשפים שניים ורבתות לא- shores בשבוצעו, בגלל תופעות של פוט-טורואמה שנושאות עם הקורבנות.

"כ"ק, לדוגמה, איש מהמגזר הח-דרי שהגיעו לבית החולים כדי ליל-דת. הוצאות שטיפול בה דיווחו לי שהיא בוכה כל העת ומתנהגת באורה מ-זה. לאחר שחווחתי אליה, התברר או ייצל אותם, הם ית�שו להזוחה כי היא אנסה בילדותה על ידי אחותה, וכמו כן לא סיירה על כך לאיש. לא-חר שניסאה והרתה, חששה לה העת שתויזל לה בת. היא אכן ילדה בת, נכנסת כתוצואה מכ-לחץ גדול והר-פונה על ידי זינו לטיפול.

"בקרוב המגזר החדרי יש גם מק-רים של משכוב זכר, ילדים הנאנסים בפנימיות על ידי נערים מבוגרים י-ור-תיה. גם המקווה הוא מוקד שבו מ-תיה. גע א-מפתיה כלפי."

"הפגיעים שmaguiim לטיפול חדים בשיעריהם מגונים בילדים על ידי בוגרים מהם. מקרים של נשים הנ-אנסות על ידי בעליךם הם די נדירים

ד"ר זיגי רוטמןשטיין

באשר מגיעים קורבנות התקיפות המיניות לטיפול במצבים של פוט-טראומה, עלות הטיפול בהם הרבה יותר גדולה מאשר לו היו מטופלים במועד בוגר-הטיפול האקטוארי. גם כאן מפגינה המדינה יכולת חשיבה מוגבלת, לטוחן קצר

כשליש מהמטופקות
הן נערות בנות
פחות מ-18
צילום אילוסטרציה:
iommy, בנק

אופייניות בכך שהיא נחשפות כتوزאה מהשפעה המאוחרת של התופעות הפסיכוטראומטיות על הנפגעים.

"התערבות שלנו בסיכון לאירוע מסיעית רבת למתן – ולעתים אף למנוע – את המצביעים הקשיים של פסוטרואומה בקרב נפגעי תק"י פות מיניות. קשה להשלים עם העור בדה שבישראל יש כמעט רק שני מרים כים כאלה, וגם הם סובלים ממוצר קות תקציביות קשות. כאשר מגיעים קורבנות התקיפות המיניות לטיפול במצבים של פסוטרואומה, עלות הטיפול בהם הרבה יותר גבוהה מאשר לרוץ לו היו מטופלים ממועד במס' גרת הטיפול האקטוי. גם כאן מפ-גינה המדינית יכולה חשיבה מוגבלת, לטוויה קצר", אומרו ד"ר רוטמןש.

בשיטת האםות"

אסטי מיסטר מרכזת את פעי לוחו הסוציאלית והפסיכולוגית של המרכז האקטוי לטיפול נפגעי תק"י פות מין בבית החולים בני ציון בחו-פה. "המרכז שלנו מטיפול בכ-100 נשים", היא אומرت. געי תקיפה מין בשנה", היא אומרת. 90% מהנפגעים הם נשים וрок 10% גברים. בשנים האחרונות יש גידול מתמיד במספר הקטינים הנפגעים מינית. הڪסי שלנו הוא של כל זאת הצפת, לאחר שאין הכרע מרכז אחר באוזו. בפועל, אין הגבלה גיאוגרפית, וכל מי שmagע מתקבל, אנחנו משר-תים בנות ובנים מכל גיליהם.

"המרכז החל לפעול בנובמבר 2002, ומאו המטופל הצעיר ביר-תר היה בן 3, והאישה המבוג-רת ביותר שטופלה אצלנו הייתה בת 83. מkeitת הפונות למרכז אין מוד-�ות בדיק למה שעבורו, בלבד מצבים של שכירות או שפנור לסם האoxic. ברוב המקרים מגיעות הנפגעות הלו לסייע של חברים או בני משפח-חה, שיזרו כי משהו אינו כשורה וחשדו שמדובר בתקיפה מינית. לעיתים, הן חשובות בעצמן ממש"י הוא התרחש בגוף ומבקשות מאי-תנו לבדוק ולדוחות להן.

"במה הטיפולי, אנחנו"

(המשך בעמוד הבא)

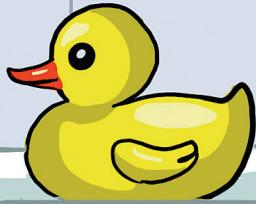

אסטי מיסטר
מקצת הפונות למרבץ אין
מודעות בדיק למה
שעברו, בגלל מצבים של
שיכרות או שפנות לשם
האונס. ברוב המקרים מגיעות
הנפגעות הללו בסיווע של חברים או
בני משפחה, שיזרו כי משהו אינו כשורה
וחשדו שמדובר בתקיפה מינית

ובהן כמהן גם ילדות, ו-8% מהנפגעים הם גברים, בעיקר ילדים. ב-92% מהמקרים מדובר בתוקף יחיד, וב-8% מדובר במקרים של אונס קבוע. ב-13% מהמקרים מפעילים התקופים אלומות פיזיות בנוסף לפגיעה המינית. "עם מקרים של התקופות מי-ניות במשפחה אנחנו מתמודדים מיעט יחסית. זאת, לאחר שאנח-נו מרכז לטיפול אקטוי, מיידי, והוא תקיפות המיניות במשפחה הן, בדרכ-כל, מהסוג הנמשך לארוך שנים ומי-

לאסוף את השברים

שתי שאנו מציידת בידע הדורש, ארגנטקי קורס בתוכן בית החולים להכשרת צוותים רפואיים לטיני פול בנגעיה תקיפות מיניות. בית החולים שלנו הוא היחיד שבמ"ס גורתו נערך קורס כזה. המשתל לימים עברו את ההכשרה במהלך ככמה חודשים, וכעת הם מסיעים ליל בדיקת הופגשויות.

"המורץ שלנו פועל כבר חמיש שנים, אך מאהר שהוא עדיין אי-נו מוכך על ידי משרד הבריאותאות, הוא אינו מוחזק בתקן ציב בית החולים – ואנו נאלצים לגייס תרומות באmountות מוגנדים, כדי לאפשר את המשך קיומו. מכספי התרומות רכשנו ציוד רפואי יהודי ובאייררי ריחוט חיו-ננים. מדובר, למעשה, במרחב פרטני הפעול במסגרת בית החולים".

"חוששים להסתבר"

כתוכה מתיקיות מיניות נג-
רמות לילדים פגימות אופייניות,
כמו דלקת חזורת בדרכי השתן,
 הפרשות ופגימות באיברי המין,
 וקשה מאוד להעלו על הד'
 עת שרופא מיזון שבודק ילדים
 ככלא אינו מודע לחשד שמדובר
 בברباتקיפה מינית. מדובר, אם כן,
 יש וופאים לא מעטים שמסת'

שוררות תרומות ואזכובה מהה
דר הקשר מתאימה להטמודות
עם האתגר שבפנוים הם ניצבים כל
איימות שהם פוגשים נגעי תקיי
פוט מיניות.
לפני לשנתים היה אמרו
להיפתח קורס מיוחד משרד הב-
ריאות והמכון לרפואה משפטית
ל-20 רופאים ילדים ורופאי נשים,
כך להכשיר אותם לאtor, לדוק,
 לטפל ולתעד נגעי תקיפות מי-
ניות", אומرت ד"ר נסיה לאנג, גי-
נקולוגית בכירה במרכז הרפואי
ע"ש פדה בפוריה. "לצערנו הרב,
הקורס לא נפתח. בית החולים
שלנו התכוון לשולח לקורס שלו-
שה רופאים, שהיו אמורים לחת-
חיל החשוב בפעילות המרכז לט-
יפול אקטואלי בנגעי תקיפות מי-

הקורס בוטל".
當然，這門課程在幾個星期後被取消了。原因有二：首先，由於我們的教員們對該課程的內容並不熟悉；其次，因為我們的學生們對該課程的興趣不大。

"הקורס בועל"

השיקום".

ד"ר יעקב פוליאקביין המודעות הרבה יותר
אדולה מבעבר, אבל אנחנו
הצווות הרפואי חוששים
לעורר את סימני השאלה
ולשאול את השאלות היישירות
המתבקשות. משרד הבריאות לא
פרסם נוהל דיווח - אולם החוק הפלילי
מחייב אותנו בולנו לדוחו //

נווית שאנו מוקמים.
 (הקורס להכשרה צוותים רפואיים לטיפול בנפגעים תקין-פופט מיניות לא נפתח, בסופו של דבר, בגל סיבוכים ביורוקרטיים בין משרד הבריאות לבין המכון לרופואה משפטית, שהיו שות-פכים ליזומה לקיימו ולגיבוש תוכנית ההכשרה. מ.פ.)

הצווותים המחייבים במרci
ים לטיפול אקטואלי כוללים רופא,
בדרכם כל גינקולוג, הדרוש לבי'
צעוע הבדיקה הראשונית. עיקרו
תיתיה, מוחמנים לטיפול גם רופ'
אים מדיציפלינות אחרות, בה'
תאמ' לאופי הפגיעות. לצד הרו'
פאים, יש לצוותים אלה פיסיוכו'
לוגיים ועובדים סוציאליים לשיעו'
רפשי מיידי.

(הmarsh מעמוד קודם)
נו מס'יעים לנפגעות להפחית
את רמת החדרה שבה הן נמצאי
אות, מוחיירים להן את הביטוי
חון העצמי והשליטה וממותנים
את רגשות האשמה שלהן. ניהול
נכון של הטיפול בטרואומה, בס-
מוך לאירוע, יכול למתן מאד את
ההשלכות לטוויה ארוך של התו-
פעות הפסיכו-טראומטיות בקרב
הנפגעים".

בבית החולמים בני ציון פעול גם מרכז רבת-תחומי לטיפול בני-פצעות תקיפה מינית. את המרדי-כז מנהלת רונית סדרה, פסיכור-לוגית ומטפלת משפחתייה. המ-רכז הוקם ביוזמה משותפת של השירותים לטיפול בענורות וצעיר-רות במשרד הרווחה, אף הרוחה-בעירית חיפה ובית החולמים בני-ציון. המרכז מטפל בענורות ובני-שים מגיל 13, שחוות תKİיפות מי-ניות מכל הסוגים, במשפחה ומי-חוצה לה. הטיפולים במרכזם הם טיפולים ארוכים, שעשוויים לה-משך משונה עד שלוש שנים.

"בשנת 2005 טיפולנו בסך הכל
ב- 115 נשים ונערות, כ- 70 מהן
נפגעו במקדים של גילוי עריות",
אומרת סדר. "הvikosh לטיפול
במרכז גדל משנה לשנה, בין הי-
תר מאוחר שאין לנו יכולת להג-
דייל את צוות המטפלות. ביום, יש
רשימת המתנה של שעורות נשים
שנאלצות להמתין בין שנה לשנה
ונה וחצי, וזה המונ. מהניסיין שלנו
אי אפשר להגיד שבת אוכלה
סיה מסויימת שבה פגיעות של גי-
לי עריות הן שכיחות יותר. מדובר
בר בתופעה החוצה את כל השכ-
בות הסוציאו-אקונומיות.

"במקורה שהפגיעה מוגעה
אלינו כשהפגיעה נמשכת", הד'
בר הראשון הוא דאגה להפסקת
הפגיעה והסיכון באמצעות היגיינה
שת תולונה למשטרה או הרוחקה מהבית למקלט. הטיפול במרקם
האחרים הוא טיפול אישי, קליני,
פסיכותרפי וטיפול באמנות, ובמי-
קרים מסוימים גם טיפול משפחתי;
ת"י; בדרך כלל, בשיתוף האמהות,
שלחן תפקיד מאוד חשוב בתחום

מאות תרומה החשובה לנפגעי התקין פות המיניות. לדבריו, ליעטים הנ' פגעים מעדיפים לפנות לעמותות חוץ-מוסדיות וחוששים מטיפול בידי גורמים ממלכתיים, בגלל החשברים החברתיים המורכבים הם תלוים לפגיעות הללו.

- **כיצד מתיחס משרד הבריאות** את لكن שופאים נמנעים מלדווח לרשויות הרווחה על השודותיהם

בדבר ביצוע עבירות מין?

"לפי חוק הנוגע לטיפול והשנאה", יש חובת דיווח לפחות סעדי או למשטרת על כל חשד לפגיעה כלשהי בקטין או בחסר ישע - פגיעה פיזית, מינית או חשב להעתולות", אומר ד"ר פוליאן קביין. "כאשר הרופאים בחדרי קיימים מטפלים בילדים שלגביהם קיים חשד כזה, מזעקה המשטי רה. נכוון שנושא הפגיעות המיניות הוא הרבה יותר גריש וудין, וחוי ששים פנוי. אף שהמודעות לכך יום הרכה יורה גדולה מבני בר, אנשי הצוות הרפואי חוששים לעורר את סימני השאלה ולשאול את השאלות הישירות, המתבקשות בתמקרים כאלה.

"משרד הבריאות לא פרט סמנוhal דיווח מיוחד להנתלות הצוות הרפואי בחדרי המין – אර' למס החקוק הפלילי מחיב את כלנו, גם את הרופאים, ולפיו גם אין דיווח הוא עבירה הגוררת עונש לא פשוט. לאוני הינו עבירה בתחומי חז' פואה, הרווחה והחינוך עלול העורש הזה להגיא למסר של שישה חודשים, ולאזורים מהשוורה – לשולושה חודשים מאר".

פתחו וכן בשבותות ובמודעים מופנים נפגעי התקיפות המיניות לחדרי המין בבתי החולים. במקרים אלה, נמצאת על סדר היום הקਮתו של מוקד חרום כזה גם בבית החולים שיבא בתילושומו. באשר למקרי תקיפה מינית המתרחשים ביישובים מורחקים, כמו אילת, לצורך הבדיקה הראית שונית, החשובה גם להמשך הטיפול המשטרתי והמשפטי, אין פתרונות מיידיים, ואת הנפגעים חי"ב בים הממלכתיים קשה לשכנע".

פוא דודונה.

ד"ר פוליאקביין מציין לטור-ביה את העומדות המתמחות בטיני פול בילדים שעבורי תקיפות באברהם כביה, לנוכח הניסין שהצטבר, ובמה גמה לריך ולידן את האוירה שביב נפגעים אלה אחרי הטראומה הקשה שעבורי, הוקם המרכז האקטואי בולופסן. גם בירושלים, הווא אומה, יש מרכז חרום לטיפול בילדים נפני עלי ידי "אשלים", ארגון של גיונטי ישראל, ונמצא בשכונת קריית-יר ל. במרכזי יש חוקר נער ורופא, המזמין לטפל טיפול ראשון במקדים של תקיפות מיניות. הוא פתוח משמנוה בבורק עד ארבעה אחרי-צהרים. בשעות שבhan המרכז אינו

אפשר שמתעורר אצלם חשד ולו קטן לפגעה מינית, ישילחו אליו את הילד או הילד ה-

פגעים – ויש לך תוכאות. לכן כל כך חשוב להזכיר את הרופאים, להגדיל את המודעות של-

חובת דיווח

ד"ר יעקב פוליאקביין, פסיכולוג אוטו ילדים המוכן את נשוא התפקידים המיניות במשרד הבריאות, אמר שבעבר היו הנפגעים מגיעים אל המנכן לרופאה משפטית באברהם, לנוכח הניסין שהצטבר, ובמה גמה לריך ולידן את האוירה שביב נפגעים אלה אחרי הטראומה הקשה שעבורי, הוקם המרכז האקטואי בולופסן. גם בירושלים, הווא אומה, יש מרכז חרום לטיפול בילדים נפני עלי ידי "אשלים", ארגון של גיונטי ישראל, ונמצא בשכונת קריית-יר ל. במרכזי יש חוקר נער ורופא, המזמין לטפל טיפול ראשון במקדים של תקיפות מיניות. הוא פתוח משמנוה בבורק עד ארבעה אחרי-צהרים. בשעות שבhan המרכז אינו

אפשר לטיפול ואינם מדוחים על חשד כזה?

"הרופאים חוששים לפתח את הנושא, מאחר שיש בו משומות על מהותנו בני אדם; והר' כולנו רוצים شيئا רך טוב", הם אומרת ד"רangan. "הרופאים יש גם קושיקשר את הפגיעות לבילדיים עם ההורים הנחmediים והחיכניים ש居ושבים מולם. הם דוחקים פגוע בהם, ולפיכך הם דוחקים הצדיה את השdotותיהם. אני מסכימה שמדובר בתנה לות מציאות. במקרים נאלה על הרופא לפנות לפקידת סעדי ולדוח לה לאלטר על חשdotoi. יש אל המנכן לרופאה משפטית העת למות מהחקוק, מאחר שככל אדם שיש לו מידע על מעשה פלי-לי חייב לדוח על כך לרשותות המתאימות.

"להערכתני, הרופאים חוששים להסתבר בסיפור ארכון שכרכוה בו הופעה בבית המשפט, ועוד קודם לך דושה מעורבות קדחתנית במסגרת הבירורים להשגת המידע על האירוע, מידע שמכורח הניסיות איינו קל לה-שגה. אני מקיימת מערכת קשי-רים מקטיעים טובים עם רופאיים איקחה ואמורת להם, שככל

ד"ר נסיה לאנג

הרופאים חוששים לפתח את הנושא, מאחר שיש בו משומות أيام על מהותנו בני אדם, והר' כולנו רוצים شيئا רך טוב. לרופאים יש גם קושי לקשור את הפגיעות בילדים עם ההורים הנחmediים והחיכניים ש居ושבים מולם. הם חוששים לפגוע בהם